

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 10 juli 2014 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Fazenda Pública mot Banco Mais SA

(Mål C-183/13) ⁽¹⁾

(Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 77/388/EEG — Artikel 17.5 tredje stycket c — Artikel 19 — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Leasing — Varor och tjänster med blandad användning — Regel för fastställande av det mervärdesskattebelopp som ska dras av — Undantagsbestämmelser — Villkor)

(2014/C 315/18)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Fazenda Pública

Motpart: Banco Mais SA

Domslut

Artikel 17.5 tredje stycket c i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, ska tolkas på så sätt att den inte utgör något hinder för att en medlemsstat, under sådana omständigheter som de som är aktuella i det nationella målet, ålägger en bank som bland annat bedriver leasingverksamhet att, i täljaren och nämnaren i det allmänna bråk med hjälp av vilket en och samma avdragsgilla andel fastställs för samtliga varor och tjänster med blandad användning, ta med endast den andel av de hyror som bankens kunder betalar enligt sina leasingavtal som motsvarar räntan, om användningen av dessa varor och tjänster framför allt uppkommer med anledning av finansieringen och förvaltningen av dessa avtal, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

⁽¹⁾ EUT C 189, 29.6.2013.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 10 juli 2014 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Social n° 1 de Benidorm – Spanien) – Víctor Manuel Julián Hernández m.fl. mot Puntal Arquitectura SL m.fl.

(Mål C-198/13) ⁽¹⁾

(Skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens — Direktiv 2008/94/EG — Tillämpningsområde — En arbetsgivares rätt att från en medlemsstat uppbära ersättning för löner som har betalats ut till en arbetstagare under ett förfarande om ogiltighetsförklaring av uppsägning av arbetstagaren i den mån dessa har förfallit till betalning mer än 60 helgfria dagar efter den dag då talan väcktes — Ingen rätt till ersättning när uppsägningen utgör en nullitet — Arbetstagarens inträde genom subrogation i arbetsgivarens rätt till ersättning vid den sistnämndes insolvens — Diskriminering av arbetstagare som blivit föremål för en uppsägning som utgör en nullitet — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Tillämpningsområde — Artikel 20)

(2014/C 315/19)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social n° 1 de Benidorm

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Víctor Manuel Julián Hernández, Chems Eddine Adel, Jaime Morales Ciudad, Bartolomé Madrid Madrid, Martín Sellé Orozco, Alberto Martí Juan, Said Debbaj

Motparter: Puntal Arquitectura SL, Obras Alteramar SL, Altea Diseño y Proyectos SL, Ángel Muñoz Sánchez, Vicente Orozco Miro, Subdelegación del Gobierno de España en Alicante

Domslut

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens är inte tillämpligt på en nationell lagstiftning, såsom den i det nationella målet, som innebär att arbetsgivaren kan kräva att den berörda medlemsstaten ska betala ut de löner som har förfallit till betalning under ett förfarande om ogiltighetsförklaring av en uppsägning (*salarios de tramitación*), i den mån dessa har förfallit till betalning mer än 60 helgfria dagar efter den dag då talan väcktes, och att den berörda arbetstagaren, när arbetsgivaren inte har betalat ut dessa löner och har förklarats vara insolvent – genom subrogation – kan rikta ett krav på utbetalning av lönerna direkt mot denna stat. En sådan lagstiftning kan således inte bedömas mot bakgrund av de grundläggande rättigheter som garanteras i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och särskilt i artikel 20.

⁽¹⁾ EUT C 189, 29.6.2013.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 juli 2014 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Impresa Pizzarotti & C. Spa mot Comune di Bari, Giunta comunale di Bari, Consiglio comunale di Bari

(Mål C-213/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling av byggtreprenader — Direktiv 93/37/EEG — Utfästelse att hyra ut byggnader som ännu inte har uppförts — Avgörande från en nationell domstol som vunnit laga kraft — Räckvidden för principen om rättskraft i en situation som är oförenlig med unionsrätten)

(2014/C 315/20)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Impresa Pizzarotti & C. Spa

Svarande: Comune di Bari, Giunta comunale di Bari, Consiglio comunale di Bari

Ytterligare deltagare i rättegången: Complesso Residenziale Bari 2 Srl, Commissione di manutenzione della Corte d'appello di Bari, Giuseppe Albenzio, i egenskap av "commissario ad acta", Ministero della Giustizia, Regione Puglia

Domslut

1) Artikel 1 a i rådets direktiv 93/37/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader ska tolkas så, att ett avtal som har som huvudsakligt syfte att uppföra ett byggnadsverk som motsvarar de behov som den upphandlande myndigheten har angett utgör ett offentligt byggtreprenadkontrakt och avtalet omfattas således inte av det undantag från bestämmelserna om offentlig upphandling som föreskrivs i artikel 1 a iii) i rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster trots att avtalet innehåller en utfästelse att hyra ut det aktuella byggnadsverket.